

Sygn. akt IV KK 53/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **A. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art.

7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 12 maja 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 10 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. S. został oskarżony o to, że

działając czynem ciągłym w okresie od 29.05.2019 r. do 03.06.2019 r. w wykonaniu tego samego zamiaru przenosił w M. w rejonie bazaru towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego w postaci 13880 sztuk papierosów produkcji zagranicznej bez polskich znaków skarbowych akcyzy o łącznej wartości celnej 805,00 zł, na których

ciążyły należności celne w wysokości 464,00 zł, podatek akcyzowy w wysokości 12051,00 zł oraz towar w postaci 1 litra wódki produkcji zagranicznej bez polskich znaków skarbowych akcyzy o łącznej wartości celnej 13,00 zł na których ciążył podatek akcyzowy w wysokości 23,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2019 r. Sąd Rejonowy w P., sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego A. S. za winnego czynu opisanego wyżej, a stanowiącego przestępstwo z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na zasadzie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł.

Orzekł również przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 13880 sztuk papierosów i 1 litra wódki. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18 grudnia 2019 r.

Kasację od tego wyroku, na korzyść skazanego, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając go w całości, zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., polegające na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy związanych z wartością podatku narażonego na uszczuplenie, poprzez niezasadne przyjęcie, iż kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego przekracza ustawowy próg, o którym mowa w art. 56 § 6 k.k.s., co skutkowało skazaniem A. S. za przestępstwo paserstwa akcyzowego stypizowanego w art. 65 § 3 k.k.s., podczas gdy faktycznie kwota narażonego na uszczuplenie podatku nie przekraczała owego progu, co uzasadniało ukaranie wymienionego za wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 k.k.s., w konsekwencji czego doszło również do naruszenia przepisu art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i dlatego podlega uwzględnieniu w całości na posiedzeniu.

Kwestionowane przez skarżącego orzeczenie zapadło z rażącą obrazą przepisów wskazanych w zarzucie kasacji, ponieważ Sąd Rejonowy oparł się nie na materiałach zgromadzonych w aktach sprawy, lecz na błędnie sformułowanym zarzucie aktu oskarżenia (na marginesie – sprostowanym przez (...)) Urząd Celno – Skarbowy w P. postanowieniem z dnia 15 stycznia 2020 r.

i przesłanym do Sądu *a quo* 24 stycznia 2020 r.). Takie postąpienie nie tylko naruszało rażąco przepis art. 366 § 1 i art. 410 k.p.k., ale wręcz wypaczyło istotę procesu karnego, którego celem jest również weryfikacja tez oskarżenia przez pryzmat dowodów zgromadzonych w aktach sprawy.

Nie jest zadaniem Sądu Najwyższego dokonywanie ustaleń w sprawie i przesądzanie o kwalifikacji prawnej czynu dokonanego przez A. S. , to bowiem należy do elementarnych obowiązków Sądu *meriti*. Porównanie jednak opisu czynu przypisanego oskarżonemu z dowodami zgromadzonymi w aktach sprawy pozwala na wnioskowanie o konieczności uchylenia błędnego niewątpliwie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Mimo że w zarzucie kasacji zawarta została sugestia o możliwej kwalifikacji czynu oskarżonego jako wykroczenia, Sąd Najwyższy uznał, że kasacja jest oczywiście zasadna, kwestionuje bowiem istotę rozpoznania sprawy przez Sąd *a quo*, jako rażąco naruszającą przepisy procedury karnej, bez konieczności przesądzania na tym etapie wyniku dokonanych w ponownym postępowaniu ustaleń.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.